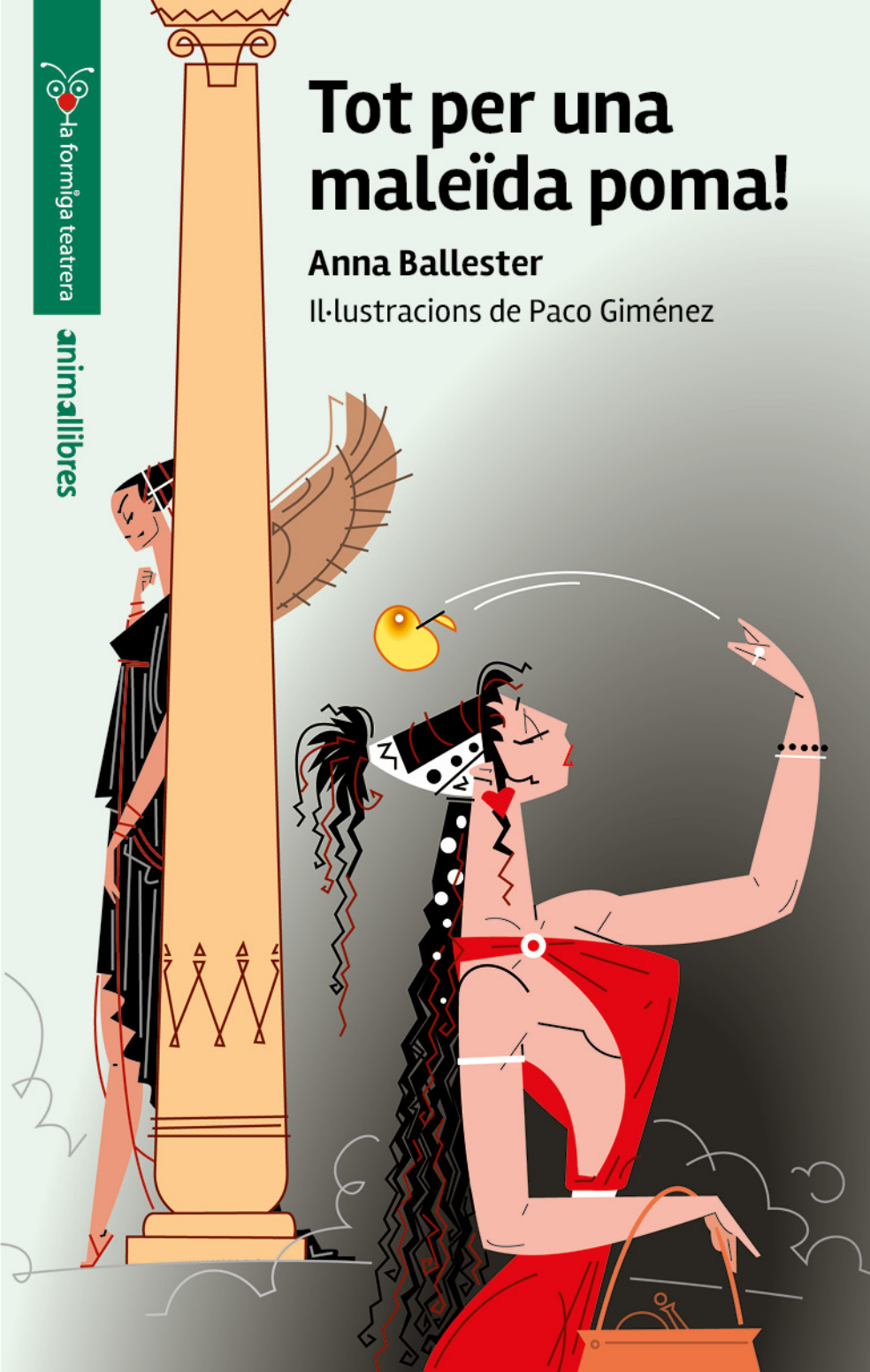

Tot per una maleïda poma!

Anna Ballester

Il·lustracions de Paco Giménez

Escena 1

Habitants de l'Olimp

(Amb el teló tancat, comença a sonar una música celestial. Per davant del teló entra la NARRADORA. Des del lateral esquerre de l'escenari fa la presentació, mentre baixa el volum de la música. La llum d'un focus frontal il·lumina la NARRADORA.)

NARRADORA. *(Abans de començar a parlar, observa el públic. Després, amb un mig somriure*

de complicitat, comença la introducció de l'obra.) Els antics grecs creien que els déus vivien en una muntanya sagrada que anomenaven Olimp. Tenien déus per a tot: per a la pluja, per a la guerra, per a l'amor... Alguns déus eren més importants que uns altres, però tots es comportaven, de vegades, com autèntics mortals (Fa un gest indicant la part posterior del teló, on transcorrerà l'acció.), com vosaltres mateixos podreu veure. Ara coneixereu alguns dels déus més importants i uns mortals famosos que van passar a la història. (Se'n va pel lateral, sense deixar de mirar al públic. Puja la música.)

(S'obre el teló i s'il·lumina l'escena. Enmig del fons de l'escenari, sobre un promontori, assegut al seu tron, apareix Zeus amb actitud arrogant. Porta a la mà esquerra els seus atributs —llamps de tempesta i una àguila—. A prop seu, sense perdre'l de vista, hi ha la seva esposa HERA alçant

la diadema i posant-se-la. Al seu costat hi ha una representació d'un paó. La música se sentirà en les transicions, entre la presentació dels déus.)

ZEUS. *(Amb veu potent.)* Jo soc Zeus, el Déu suprem. Des de la muntanya de l'Olimp poso ordre al món i *(Amb resignació.)* entre tots els déus. Els meus símbols són l'àguila, perquè ella també domina el cel, i aquest grapat de llamps com de tempesta. *(Es queda immòbil.)*

HERA. *(Fent un pas endavant i presumint del seu estatus.)* Jo soc Hera, l'esposa de Zeus, per això soc la protectora del matrimoni i de les dones casades. *(Posant-se bé la diadema.)* Porto sempre diadema i m'identifiquen amb un paó *(Assenyalant-lo amb un somriure malèvol.)* perquè en obrir la cua apareix un ventall d'ulls per vigilar el meu marit. El paó és el meu atribut.

(AFRODITA entra pel fons, a la dreta de l'escenari. Porta a la mà una representació d'Eros. Camina fins a situar-se al davant de l'escenari.)

AFRODITA. *(Provocativa i amb aires de superioritat.)* Jo em dic Afrodita. Soc la deessa de la bellesa i de l'amor. Eros, el que dispara les fletxes de l'amor *(L'assenyala.)*, és fill meu. *(Fa una pausa mentre seu a terra de perfil i deixa a un costat la representació d'Eros. S'alça la túnica i es queda amb les cames a l'aire.)* Molts artistes em recreen o em pinten amb poca roba, al mar o acompanyada del meu fill Eros. *(Es queda immòbil.)*

(Entra ATENA pel lateral esquerre. Va armada amb casc, llança i escut. Sobre l'espall porta la representació d'un mussol.)

ATENA. *(Amb energia.)* El meu nom és Atena. Soc la deessa de la saviesa i de la tàctica militar. *(Pausa de complicitat.)* Heu de saber que la intel·ligència és més important que la força bruta. Soc la protectora d'herois com Odisseu i *(Amb gran satisfacció.)* la patrona de la ciutat d'Atenes. El meu símbol *(Assenyalant-lo.)* és el mussol. Quan els artistes em pinten sempre ho fan d'aquesta manera *(Mirant-se.):* armada amb casc, llança i escut. *(Es queda immòbil, com una estàtua.)*

(APOL·LO entra pel lateral de la dreta amb una lira a les mans i se situa darrere d'AFRODITA. Porta una diadema que representa els rajos del sol.)

APOL·LO. *(Somriu orgullós del seu estatus i la seva fisonomia.)* Jo soc el déu més polifacètic, Apol·lo!, el déu del sol, de la música, de les arts i *(S'alça posant-se lleugerament de perfil.)* de la bellesa masculina. Cada dia tinc

l'obligació de treure el carro del sol perquè doni llum i calor a la terra. Soc jove i atractiu. Els artistes sempre em representen tocant la lira, de vegades amb un arc i unes fletxes o també amb els rajos del sol. *(Es queda immòbil en acció de tocar la lira i cantar.)*

(Per l'angle esquerre del fons de l'escenari apareix corrent HERMES, que s'atura davant la boca de l'escenari. Porta un barret i unes sandàlies alades. A la mà hi duu el seu atribut: una vara cilíndrica anomenada caduceu.)

HERMES. *(Respira profundament dues vegades abans de parlar per recuperar l'alè després de la cursa.)* Jo soc Hermes, el missatger dels déus. Porto unes ales al barret i *(Mostrant-les.)* a les sandàlies que em fan córrer ràpidament pel cel i per la terra, per això soc el patró dels caminants. Ah! I també porto sempre aquesta vara. És especial!

S'anomena *caduceu*, i (*Molt satisfet.*) fa complir sempre les meves ordres. Per això em reconeixereu fàcilment a les pintures o escultures antigues. Sempre em representen amb el barret, les sandàlies alades i la vara. (*Es queda immòbil, amb un peu darrere l'altre, en posició d'iniciar una cursa.*)

(*Pel lateral esquerre entra majestuós POSIDÓ. Porta a la mà el trident. Se situa entre HERMES i ATENA.*)

POSIDÓ. (*Majestuós.*) Jo em dic Posidó. És fàcil identificar-me pel meu atribut, el trident. El meu regne és a les profunditats del mar. Quan estic de bon humor, el mar està tranquil. (*Posant-se seriós.*) Però si em fan enfadar o m'ignoren (*Fa una petita pausa i pica a terra amb el trident.*), pico amb el trident i provocho terratrèmols i naufragis.

(Per la dreta del fons de l'escenari entra HADES, amb aspecte esquerp.)

HADES. *(A la mà dreta hi porta un bastó, i amb l'esquerra es fa visera perquè el molesta la llum.)* Jo soc Hades, germà de Zeus. A mi em va tocar ser el déu del regne invisible dels morts. A la gent no li agrada visitar-me, per això *(Somriu malèvolament.)* quan ve algú no el deixo escapar. Aquest bastó és per conduir les ànimes dels morts al món inferior. *(Pausa.)* A mi rarament em pinten als quadres. Em tenen por! *(Es queda immòbil.)*

(Se senten rialles i entra DISCÒRDIA per la dreta, pel davant de l'escenari. Porta el bastidor d'un quadre amb una tela negra.)

DISCÒRDIA. *(Amb un riure malèvol.)* Ha! Ha! Ha!
(Pausa, mirant al públic.) Jo soc la deessa de

la discòrdia. Allà on vaig sorgeixen discussi-
ons, conflictes o problemes. Per això (*Asse-
nyala la tela negra.*) a mi tampoc em pinten
als quadres. (*Es posa seriosa i diu amb res-
sentiment:*) A mi ningú em vol. (*Es queda im-
mòbil.*)

*(Pel lateral esquerre entra PARIS, vestit de
pastor, amb una flauta a la mà.)*

PARIS. Jo visc a la muntanya i treballo de pastor
(*Altiu.*), però no soc un pastor qualsevol. En
realitat soc Paris, fill del rei Príam de Troia!
(*Es queda immòbil.*)

*(Entra Príam, també pel lateral esquerre,
vestit amb capa i corona.)*

PRÍAM. (*Arrogant.*) Aquest soc jo, el rei Príam de
Troia, el pare de Paris! (*Posa una mà sobre
l'espatlla de PARIS i es queda immòbil.*)

(Pel fons de l'escenari entra Helena, amb posat seductor, fins a arribar davant l'escenari.)

HELENA. *(S'acaricia els cabells.)* El meu nom és Helena. Tots diuen que soc guapíssima. *(Fa l'ullet al públic.)* Vosaltres què en penseu? *(Es queda immòbil amb una postura elegant.)*

(Puja la música. Es veu una escena plàstica de tots els personatges. A la boca de l'escenari hi ha uns rètols amb els noms dels déus que han aparegut. Cada rètol ha de quedar, més o menys, davant del déu corresponent. L'escenari va quedant a poc a poc a fosques. Quan es fa fosc desapareixen els rètols.

Fi del primer acte.)